Τι εστί έρως;

written by Γιώργος Καγκουρίδης | 14.02.2023

Βασική ερώτηξις στα κοριτσίστικα λευκώματα. Και όχι μόνο στα κοριτσίστικα.

Βαράει η καρδούλα σου δώδεκα μπότα και σε πιάνει μια ανησυχία. Τι μου συμβαίνει; Κάτι έχω. Γιατί δε φεύγει από τη σκέψη μου; Μην είν' αυτό που το λένε αγάπη; Σιγά το λιμοκοντόρο… Αλλά όλο αυτόνε σκέφτομαι. Τι του βρίσκω; Σα το ξου το γαλλικό είναι. Κι όμως άμα τόνε βλέπω στη βόρτα με πιάνει ένα πράμα, ούτε κι εγώ δεν ηξέρω τι πράμα με πιάνει.

Αλλά κι αυτός το ίδιο. Κάνει που γελάει με τσου φίλους του αλλά ξέρω 'γώ… Τα

μάτια του παίζουνε. Κάνει που δε με κοιτάει αλλά στα μάτια με βλέπει. Ο έρωτας από τα μάτια πιάνεται. Βλέπω εγώ. Πρώτ' απ' όλα τα χέργια του δε ξέρει τι να κάμει. Και τα μάγουλά του φλόγα. Λες να μ' αγαπάει; Πάλε δε θα κοιμηθώ απόψε.

Τι εστί έρως; Ως κι αρχαίοι Έλληνες, που εβρήκανε και τι δε βρήκανε, δε το ξεκαθαρίσανε. Άμα κοιτάξεις στο παγιό ληξιαρχείο σου λέει που είναι ο γιος τση Νύχτας και του Ερέβους ή τση Γαίας και του Χάους και άνευ των γνωστών περί τεκνοποιήσεως.
Περικαλώ! Καλό σας ξημέρωμα και καλά σας όνειρα κι απονήρευτα!

Εξεπετάχτηκε ο Έρως μοναχός του μέσα στην αναμπουμπούλα που σχημάτισε τη Γαία, μια Νύχτα με βαθύ Έρεβος που αυτό το νερουλό και σκοτεινό πράμα, το Χάος, αρχίνησε να γεννοβολάει κι έκαμε ό,τι έκαμε μέχρι τα σήμερα που τα γεννατσούργια του, ελέω Έρωτος, κανονίζουνε να επανέρθει το Χάος εις την Γαίαν, για νάρθουμε στα ίσια μας, να μας εσκεπάσει όλους ένα Χάος και φτου κι από το λάϊς. Δε βλέπετε τι γίνεται εν τω κόσμω όλω;

Εντάξει, μετά όπως γίνεται σ' όλα τα παραμύθια, εξωραΐσθη ο Έρως, έβγαλε φτερά, επήρε τόξο και βέλη και γράφανε οι αρχαίοι όπου είναι γιος τση Πενίας και του Πόρου, τση Αφρόδως και τ' Ουρανού, του προ-προ-προπάπου της (άκου σκέδια!), τση Αφρόδως και τ' Άρη, το πιο πιθανόν, αλλά ποιάς Αφρόδως; Τση Ουρανίας ή τση Πανδήμου; Πλάτων απορών! 'Αστα, βράστα. Δε θα πέσομεν και εις τα κόκκινα φανάργια. Νομίζω; Έχομεν και μίαν αξιοπρέπειαν! Περικαλώ και πάλιν.

Εξ' ού και το δεδικαιολογημένον των λευκωμάτων: Τι εστί έρως; Τι εστί;

Και μετά ήρθε ένας Σοφοκλής να βάλει τα πράματα στη θέση τους και στην Ογδόη εμαθαίναμε «Ἔρως ἀνίκατε μάχαν, Ἔρως, ὃς ἐν κτήνεσι πίπτεις, ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις, φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς». Και κοκκινίζαμε που το διαβάζαμε, παρ' ότι αμοιγώς Γυμνάσιον Αρρένων, και κάτι μας εταρακούναε καθ' ότι «ὧν ἕκαστος κατά διάνοιαν ἔχει». Και είχαμε διάνοιαν!

Έσφυζε η μπλε κι η μαύρη ποδιά ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς και τι μαρτύργιο θέ μου. Πότε θα την ιδώ;

– Τάμαθες; Ο Πίπης τάχει με τη Λούλα.
– Από πότε;
– Τσούδα 'γώ… Την επερίμενε ν' ασκωλάσει από τ' Αγγλικά. Μαζί εφύγανε. Και τη Κυργιακή στο Σινεάκ εκάτσανε δίπλα-δίπλα κι όλο τήνε σκούντατε.
– Κουταμάρες… Δε το πιστεύω. Αφού επροχτές αυτή ήτανε στο δρόμο με το Σάκη. Μαζί επηγαίνανε.
– Είναι γειτόνοι με το Σάκη, γι αυτό. Ο Σάκης τάχει με την Εμπορικάνα. Τη Λία του κυρ Πέτρου.
– Αλήθεια; Άμα το μάθει ο κυρ Πέτρος φίδι που τον έφαε το Σάκη. Είναι που είναι κοντός, ο κυρ Πέτρος θα τόνε κοντύνει κι άλλο.

Αυτά περί αυτών κι ο Έρως προϋπήρξε Βαλεντίνου και Ακύλα και Πρίσκιλλας, διότι

εκ του Χάους εγεννήθη και σ’ αυτό το όμορφο και καλλίπυγον χάος οδηγεί. Καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων.

Κι όπου ξέρει και ξεραίνεται ας απαντήσει: Τι εστί έρως;